

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419200707
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1419200707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a sudkýň JUDr. Otílie Belavej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: ÚčtujemeOnline, s.r.o., IČO: 46 072 861, so sídlom Koceľova 15, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Slovenský zväz včelárov, IČO: 00 178 349, so sídlom Svrčia 14, 842 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Zuzana Falisová, advokátka, so sídlom Horná 2, Banská Bystrica, IČO: 33 759 626, o neoprávnený zásah do dobrej povesti a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 9. novembra 2021, č.k. 10C/15/2019-261, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, bývalého Okresného súdu Bratislava IV z 9. novembra 2021, č.k. 10C/15/2019-261 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prvom výroku zamietol žalobu a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady sa rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný uzatvoril dňa 01.04.2013 so spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne pod obchodným menom EKOR s.r.o.), so sídlom: Koceľová 15, Bratislava 821 08, IČO: 46 729 810 (ďalej len „EKOR s.r.o.“ alebo „ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o.“) zmluvu o zabezpečovaní vedenia účtovníctva, predmetom ktorej bolo spracovanie účtovníctva žalovaného pre rok 2013 a roky nasledujúce v rozsahu článku I tejto zmluvy (ďalej len „zmluva“). Zmluva bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka a ukončená výpoveďou zo dňa XX.XX.XXXX zo strany žalovaného pre zistenia o chybnom a nesprávnom vedení účtovníctva žalovaného spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.). Ďalej zistil, že služby vedenia účtovníctva poskytované spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. žalovanému na základe zmluvy neboli poskytované riadne a včas. Žalovaný bol povinný vzhľadom na jeho interné zistenia kontrolnými orgánmi žalovaného (Ústredná kontrolná a revízna komisia - ÚKRK) o nesprávnom vedení účtovníctva žalovaného a pasivitu spoločnosti ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. vykonať nápravu a následne požiadať nezávislého audítora o vykonanie auditu vedenia účtovníctva žalovaného za rok 2016. Zo Zápisnice z 10. zasadnutia Výkonného výboru Slovenského zväzu včelárov (ďalej len „Y. R.“) zo dňa XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, mal súd prvej inštancie preukázané, že Y. R. G. XX.XX.XXXX prejednával Správu o audite za rok 2016, pričom predseda Ústrednej kontrolnej a revíznej komisie A.. E. B., J., vzhľadom k závažným nedostatkom zisteným auditom účtovníctva u žalovaného za rok 2016, žiadal Y. R. rozviazať zmluvy s účtovníckou spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk k 31.07.2018. Následne bolo prijaté Uznesenie

Y. R. Č.. XXX/XXXX, v ktorom VV SZV schválil zverejnenie správy z auditu za rok 2016 s komentárom v časopise Y. v čísle 10. Zároveň zo Zápisnice z 10. zasadnutia Y. R. dňa XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, mal súd prvej inštancie preukázané, že VV SZV následne jednohlasne schválil vypovedanie zmluvy o vedení účtovníctva uznesením č. XXX/XXXX s tým, že VV SZV súhlasilo s výpoveďou účtovníckej firme ÚčtujemeOnline.sk a zároveň poveril predsedu SZV doručením výpovede žalobcovi do 31.07.2018. Ďalej mal súd prvej inštancie preukázané, že formálne žalobca ako právny subjekt nebol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, ale spoločnosť ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o., ktorá účtovníctvo žalovanému viedla, bola a je 85 % vlastníkom žalobcu. Skonštatoval, že uvedené spoločnosti sú personálne a majetkovo prepojené, ktorú skutočnosť mal preukázanú z výpisov z obchodného registra spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o., IČO: 46 072 861, nakoľko spoločnosť vznikla 24.03.2011, sídlo spoločnosti je: Koceľová 15, Bratislava Ružinov 821 08, spoločníci: TAKMOT, s.r.o. (od: 31.03.2011) v podiele 14,28 %, A.. H.. O. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), v podiele 57,14 %, A.. H.. G. V., rodená Y. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), v podiele 28,57 %, konatelia: A.. O. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), A.. H.. G. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), spoločnosti ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.), IČO: 46 729 810 spoločnosť vznikla 04.07.2012; sídlo spoločnosti je: Koceľová 15, Bratislava Ružinov 821 08, spoločníci: žalobca (od vzniku spoločnosti doposiaľ), aktuálne podiel vo výške 85 % (od 23.01.2014 do 05.01.2018 podiel 70 %, od 06.01.2018 podiel 85%), H.. A.. G. V., rodená Y.; konatelia: A.. O. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), H.. A.. G. V., rodená Y. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), J. K. a spoločnosti TAKMOT, s.r.o., IČO: 44 570 694, spoločnosť vznikla 28.01.2009, sídlo spoločnosti je: Koceľová 15, Bratislava Ružinov 821 08, spoločníci: ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.), A.. O. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ), J. K., konatelia: A.. O. V. (od vzniku spoločnosti doposiaľ) J. K.. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že ide o vzájomne prepojené spoločnosti, mal súd prvej inštancie preukázanú aj používaním pracovných nástrojov a identifikačných znakov, vzhľadom na to, že konateľmi oboch spoločností sú od vzniku žalobcu a od vzniku spoločnosti ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.), ktorá viedla účtovníctvo žalovanému, manželia O. V. C. G. V.. Ďalej mal súd prvej inštancie z webovej stránky www.takmont.sk preukázané, že spoločnosť TAKMOT, s.r.o. používa doménu „uctujemeonline.sk“ a na prezentáciu účtovných služieb internetovú stránku www.uctujemeonline.sk. Z faktúr č. XXXXXX zo dňa 01.06.2018, č. XXXXXX zo dňa 06.07.2018, č. XXXXXX zo dňa 03.08.2018, č. XXXXXX zo dňa 03.09.2018 a č. XXXXXX zo dňa 01.10.2018 mal súd prvej inštancie za preukázané, že spoločnosť EKOR s.r.o. (ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o.) pri fakturácii účtovných služieb žalovanému používala hlavičkový papier spoločnosti TAKMOT, s.r.o., pričom v ľavom dolnom rohu faktúr je odkaz na stránku W.V.sk <P.:/..V..sk> C. W.N..sk <P.:/..N..sk>, komunikačný E-mail je: V..sk <H.:V..sk> a pod obchodným menom spoločnosti je nápis TAKMOT.

3. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému, aby žalovaný upustil od ďalších neoprávnených zásahov do dobrej povesti právnickej osoby žalobcu a aby na úvodnej stránke webového sídla žalovaného W.Y.sk <P.:/..Y..sk> uverejnil ospravedlnenie v znení: „Na našej webovej stránke W.Y.sk sme v Zápisnici z 10. zasadnutia Y. R. G. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici mylne uviedli, že k 31.7.2018 boli zistené závažné nedostatky pri audite Slovenského zväzu včelárov v súvislosti so spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk. Účtovné služby spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. (IČO: 46 072 861) sme v Slovenskom zväze včelárov nikdy v minulosti nevyužívali a ani v súčasnosti nevyužívame. Týmto sa ospravedľujeme spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. za zverejnenie tejto nepravdivej informácie“. Zároveň žiadal, aby žalovaný odstránil nepravdivú informáciu o spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. z webovej stránky www.vcelari.sk, a to zo strán č. 1, č. 2, č. 5 a č.7 Zápisnice z 10. zasadnutia Y. R. B. G. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, zo strany č. 9 Zápisnice z 11. zasadnutia Y. R. G. XX.- XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici ako aj zo všetkých zverejnených zápisníc, či iných dokumentov, ktoré môžu byť zverejňované a ktoré vznikli po 23.04.2014 a v ktorých sa nachádzala zmienka o ÚčtujemeOnline. Zároveň žiadal, aby žalovaný na vlastné náklady v troch (3) číslach mesačníka Včelár, ktoré vydá po dni právoplatnosti rozsudku uverejnil jednostránkovú inzerciu a ospravedlnil sa žalobcovi v nasledovnom znení: „V čísle č. XX/XXXX časopisu Včelár sme nepravdivo spájali s našim bývalým účtovníkom meno firmy ÚčtujemeOnline. Týmto opravujeme danú informáciu. Účtovné služby spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. (IČO: 46 072 861) sme v Slovenskom zväze včelárov nikdy v minulosti nevyužívali a ani v súčasnosti nevyužívame. Za uverejnenie tejto nepravdivej informácie sa spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. ospravedľujeme.“ Žalobca zároveň žiadal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby žalobcu, nemajetkovú ujmu v celkovej sume 18.000,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

4. Za zisteného skutkového stavu veci, právne odkazujúc na ust. § 19b ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zdôraznil, že do dobrej povesti právnickej osoby možno zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, ako aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Skonštatoval, že zásahom do dobrej povesti podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky môže byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. 9. 2009, sp. zn. 4 Cdo 212/2007 uviedol, že neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce práva právnickej osoby chránené v zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Môže ním byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia, či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Pri strete dvoch základných práv, a to práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu, treba zohľadniť všetky rozhodujúce konkrétne okolnosti daného prípadu, že sloboda prejavu predstavuje jeden z najdôležitejších základov demokratickej spoločnosti a jednu z hlavných podmienok pokroku a rozvoja každého jednotlivca a preto sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky priaznivo prijímané či považované za neškodné alebo za bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré zraňujú, šokujú alebo znepokojujú a aj nadnesené a zveličujúce názory a že fyzické i právnické osoby majú v rámci slobody prejavu právo verejne (teda aj tlačou) vyslovovať svoje názory na hospodárenie obchodnej spoločnosti, v ktorej má účasť aj štát. Ďalej uviedol, že právo na ochranu dobrej povesti patrí každej právnickej osobe bez ohľadu na spôsob zriadenia a bez ohľadu na to, či ide o podnikajúcu alebo nepodnikajúcu právnickú osobu.

5. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, vzhľadom na to, že vystupuje ako právnická osoba, do ktorej dobrej povesti malo byť neoprávnené zasiahnuté zo strany žalovaného, a to „spájaním mena „ÚčtujemeOnline“, podobného obchodnému menu žalobcu, ako aj názvu webovej domény „uctujemeonline.sk“ s údajnými negatívnymi informáciami o bývalom dodávateľovi účtovných služieb žalovaného“, uverejnením na webovej stránke, ako aj v článku v časopise Včelár nepravdivo a zavádzajúco dávajúce do súvisu meno žalobcu s chybami v účtovníctve, ktoré mali viesť pre žalovaného účtovné firmy, a to meno spoločnosti EKOR, a za menom spoločnosti EKOR v zátvorke uvádza meno spoločnosti ÚčtujemeOnline. Zverejňovaním takýchto informácií mal žalovaný neoprávnené zasiahnuť do dobrej povesti a reputácie žalobcu a vytvárať u návštevníkov webového sídla žalovaného a čitateľov časopisu Včelár mylné vnímanie, že žalobcom poskytované účtovnícke služby sú neprofesionálne, pochybnej kvality, chybové, a toto konanie ohrozuje dobrú povesť žalobcu medzi jeho existujúcimi, ale aj potenciálnymi klientmi. Súd prvej inštancie skonštatoval, že všetky vyššie uvedené skutočnosti nepreukázali žalobcom tvrdený zásah do jeho dobrej povesti, nakoľko v zápisnici z 10. zasadnutia VV SZV dňa XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici je uvedená správne účtovnícka spoločnosť ÚčtujemeOnline.sk, lebo táto poskytovala žalovanému služby, a táto nezanikla, len sa zmenilo jej obchodné meno na spoločnosť EKOR, s.r.o., stále sa však jednalo o tú istú spoločnosť, a preto dospel k záveru o nedôvodnosti žalobného návrhu žalobcu.

6. Súd prvej inštancie považoval argumentáciu žalobcu, že jeho meno malo byť uverejnené v negatívnom kontexte, za zavádzajúce a nezodpovedajúce skutočnosti vzhľadom na to, že zo zápisnice z 11. zasadnutia VV SZV konaného v dňoch XX.-XX.XX.XXXX nevyplýva negatívna, nepravdivá alebo osočujúca informácia o žalobcovi. Uviedol, že VV SZV prijal opatrenie na zlepšenie vedenia účtovníctva žalovaného, a to ukončením spolupráce účtovníckou firmou Ekor (ÚčtujemeOnline), a nie s účtovníckou spoločnosťou ÚčtujemeOnline. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že v zmysle uznesenia Y. R. Č.. XXX/XXXX boli prijaté opatrenia na zlepšenie účtovníctva, netýkali sa iba jednej spoločnosti. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcom namietaná skutočnosť nemohla rozhodne zasiahnuť do jeho dobrej povesti účtovníckej spoločnosti tretej spoločnosti, ktorá sa prípadne s uvedeným uznesením oboznámila. Návrh žalobcu, aby žalovaný odstránil nepravdivú informáciu o spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. zo všetkých zverejnených zápisníc, či iných dokumentov, ktoré môžu byť zverejňované, a ktoré vznikli po 23.04.2014, súd prvej inštancie považoval za nejasný z dôvodu, že mu nebolo zrejmé, akých dokumentov a zápisníc sa jeho žiadosť mala týkať. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie nemal za preukázaný zásah do dobrej povesti žalobcu, skutočnosti uvedené v časopise Y. XX/XXXX, v prílohe č. 4, z obsahu ktorého vyplýva, že v ňom bola zverejnená správa o audite a o zisteniach audítora, ako aj vyjadrenie predsedu ÚKRK žalovaného A.. E. B.. Za

objektívne zistené fakty pri výkone kontrol a auditu súd prvej inštancie naopak považoval zverejnenie stanoviska VV SZV k auditu za rok 2016, v ktorom sa zobrali na vedomie výsledky účtovníctva za rok 2016 za účelom zlepšenia vedenia účtovníctva a v ktorom boli prijaté opatrenia - ukončenie spolupráce s účtovníckou spoločnosťou Ekor (ÚčtujemeOnline). Uviedol, že aj napriek skutočnosti, že formálne žalobca ako právny subjekt nebol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, ale spoločnosť ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.), ktorá účtovníctvo žalovanému viedla, bola a je 85 % vlastníkom žalobcu, pričom uvedené spoločnosti sú personálne a majetkovo prepojené, čo mal súd prvej inštancie preukázané z výpisov z obchodného registra. V súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil žalobca, t.j. sumu 18.000,- eur, ktorá predstavuje 50 % z priemerných ročných výnosov 37.000,- eur/ročne dosiahnutých za posledné 3 ukončené roky podnikania žalobcu, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný akýmkoľvek spôsobom zasiahol do dobrej povesti žalobcu a z uvedeného dôvodu mu nevznikol nárok na žiadne primerané zadosťučinenie.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní úspech voči žalobcovi, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1, písm. d), f) a h) C.s.p. a žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu a žalobcovi prizná náhradu trov konania. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný akýmkoľvek spôsobom zasiahol do dobrej povesti žalobcu. Mal za to, že spájanie obchodného mena žalobcu a webového sídla s nekvalitným poskytovaním služieb a zverejnenie týchto výrokov predstavuje intenzívny zásah do dobrého mena žalobcu. Podľa žalobcu, žalovaný poškodil jeho dobrú povesť, a to zverejnením neprávdy z fiktívneho auditu, ktoré boli verejne dostupné. Poznamenal, že audit sa netýkal zákazníka žalobcu, s ktorým mal zmluvný vzťah. Namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal dôsledne otázkou občianskoprávnej ochrany dobrej povesti mena právnickej osoby, ktorá je založená na objektívnom princípe, na uplatnenie ktorej sa nevyžaduje skutočné vyvolanie negatívnych dôsledkov, ale stačí, aby zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť dobré meno právnickej osoby. Dôvodil, že k neoprávneným zásahom dochádza vtedy, ak sa zverejnia nepravdivé skutkové tvrdenia. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nemal preukázané tvrdenia žalovaného, ktoré majú podklad v audítorskej správe. Uviedol, že k zásahu do dobrej povesti mohlo dôjsť aj odprezentovaním neoprávnenej kritiky a neprimeraného hodnotiaceho úsudku. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.01.2011, sp. zn. 1Cdo/113/2009 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/180/2007. Ďalej uviedol, že audítori vydali audítorskú správu bez toho, aby mali k tomu potrebné podklady. Poukázali aj na novú skutočnosť, že spoločnosť EKOR s.r.o. podala sťažnosť a žiadosť o preskúmanie predmetnej audítorskej správy na Slovenskú komoru audítorov vzhľadom na to, že pre nedostatok aktívnej legitímácie nemala možnosť domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou voči audítorskej spoločnosti. Namietal právne posúdenie súdom prvej inštancie, že žalobca nebol v zmluvnom vzťahu so žalovaným. Žalobca považoval za irelevantné, že sú spoločnosti majetkovo prepojené, nakoľko tretie subjekty túto skutočnosť neskúmajú, ak sa dostane do ich dispozície informácia o nekvalitne poskytovaných službách spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk, napríklad oboznámením sa z časopisu Včelár alebo aj z webovej stránky. Mal za to, že majetkové pomery v jednotlivých spoločnostiach, ako aj konkrétni spoločníci jednotlivých subjektov nesúvisia s predmetom sporu. Žalobca navyše nie je oprávnený disponovať s údajmi z účtovníctva EKOR s.r.o. z titulu neexistencie záväzkového vzťahu. Mal tiež za to, že žalovaný predkladal len všeobecné tvrdenia, nie chyby, nepredložil žiaden doklad, ani pochybenia, ani neinicioval konanie o reklamácii. Uviedol, že používanie konkrétnej domény na komunikáciu so zákazníkmi je výlučne rozhodnutím žalobcu a v zmysle zákona mu nevyplýva povinnosť používať viaceré domény a mohol komunikovať aj e-mailovými adresami, ktoré nie sú v platenej doméne, ako gmail.com, zoznam.sk a azet.sk. Rovnako je právom žalobcu uvádzať na svojich dokumentoch na účely reklamy ktorýkoľvek subjekt, preto argumentáciu súdu prvej inštancie ohľadom prepojenosti subjektov považoval za irelevantnú. Zdôraznil, že spoločnosť EKOR s.r.o. nebola v zmluvnom vzťahu so žalovaným a mala a aj má vlastných zamestnancov a na poskytovanie služieb nepoužívala výkony zamestnancov spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. Z uvedeného dôvodu žalobca považoval za neprípustné, aby bola zverejnená zmienka o jeho osobe v negatívnych súvislostiach bez príčiny. Nestotožnil sa ani s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, že VV SZV zobral na vedomie výsledky účtovníctva za rok 2016, a za týmto účelom prijal a vykonal nápravu zistených nedostatkov - ukončenie spolupráce so spoločnosťou EKOR

s.r.o., ako aj s argumentáciou súdu, že vzhľadom k závažným nedostatkom zisteným auditom SZV za rok 2016 ÚKRK žiadala VV SZV rozviazať zmluvy s účtovníckou spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk F. XX.XX.XXXX. Namietal aj to, že v časopise Včelár 10/2018 sú uvedené nepravdivé informácie z auditu, ako aj v stanovisku VV SZV k auditu za rok 2016. Záverom uviedol, že žalobcom predložené dôkazy súd prvej inštancie neskúmal a neposúdil vo vzájomných súvislostiach.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že súd prvej inštancie dostatočne a úplne zistil skutkový stav a vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností, tieto správne vyhodnotil a dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Podľa žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a konanie nebolo postihnuté inou vadou, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že tvrdenie žalobcu o údajných nepravdivých a nesprávnych záveroch nezávislého auditu u žalovaného neboli žalobcom preukázané a tieto sú zavádzajúce, nepravdivé a bez právnej relevancie. Zverejnenie výsledkov nezávislého auditu a záverov nezávislého audítora nemohlo byť na ujmu žalovaného, nakoľko žalovaný iba zverejnil závery a výrok nezávislého audítora ako osoby oprávnenej vykonávať audit, iba ak by sa preukázal opak. K námietke žalobcu, že spoločnosť EKOR s.r.o. podala sťažnosť a žiadosť o preskúmanie auditorskej správy na Slovenskú komoru audítorov, žalovaný uviedol, že táto je v danom konaní bezpredmetná, nakoľko v prebiehajúcom konaní nie je žalovaný pasívne vecne legitimovaný. Navyše by sa jednalo o tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré neboli uplatnené žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie. Zdôraznil, že žalovaný nie je audítor a nezodpovedá za výroky obsiahnuté v auditorskej správe. Zároveň uviedol, že vo všeobecnosti platí prezumpcia správnosti auditorskej správy, audítor je ex lege osobou oprávnenou vykonať audit účtovnej jednotky a žalovaný nemal dôvod spochybniť správnosť auditorskej správy a záverov a výrokov nezávislého audítora k vedeniu účtovníctva u žalovaného. Za subjektívne považoval tvrdenia žalobcu, že auditorská správa nebola riadne vykonaná, vzhľadom na to, že audítori nemali pre jej vydanie potrebné podklady. Opätovne zdôraznil, že nezverejnil negatívnu a nepravdivú informáciu o žalobcovi, ktorá by mala objektívne veľký potenciál spôsobiť ťažko zvrátiteľný zásah do dobrej povesti žalobcu a spôsobiť aj stratu existujúcich klientov, ako aj získavanie nových klientov a ohroziť stabilitu spoločnosti. Uviedol, že v danom prípade nie je dôvod na zverejnenie ospravedlnenia v žalobcom navrhovanom znení na webovej stránke W..Y..sk, nakoľko v zápisnici z 10. zasadnutia Y. R. B. XX.XX.XXXX je uvedené správne, keď sa tam uvádza ÚčtujemeOnline.sk, lebo táto poskytla žalovanému účtovnícke služby a nezanikla, len sa zmenilo jej obchodné meno na EKOR, s.r.o., stále sa však jedná o tú istú spoločnosť. Podľa žalovaného nie je dôvod na odstránenie údajne nepravdivej informácie o žalobcovi z webovej stránky www.vcelari.sk <<http://www.vcelari.sk>>, a to zo strany č. 9 zápisnice z 11. zasadnutia Y. R. konaného v dňoch XX.-XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, nakoľko v zápisnici sa nenachádza žiadna nepravdivá informácia o žalobcovi. Podľa žalovaného, uvedením informácie „ukončenie spolupráce s účtovníckou firmou EKOR, s.r.o. (ÚčtujemeOnline)“ v uznesení č. XXX/XXXX zo zápisnice z 11. zasadnutia Y. R. B. XX.-XX.XX.XXXX, ako o jednom z opatrení na zlepšenia vedenia účtovníctva žalovaného v žiadnom prípade nedošlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu. Dodal, že časť žalobného petitu v rozsahu „(...) ako aj zo všetkých zverejnených zápisnic, či iných dokumentov, ktoré môžu byť zverejňované a ktoré vznikli po 23.04.2014, ktoré obsahujú zmienku o ÚčtujemeOnline (...)“ považoval za celkom zjavne neurčitý. Rovnako nevzhladol ani dôvod na ospravedlnenie v žalobcom navrhovanom znení v časopise Y., nakoľko v jeho č. XX/XXXX sa nenachádza nepravdivá informácia o žalobcovi.

10. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej argumentácii.

11. Žalovaný v duplike na vyjadrenie žalobcu v celom rozsahu odkázal na predchádzajúce vyjadrenie zo dňa 25.01.2022 k odvolaniu žalobcu.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.03.2019, č. k. 9C 14/2018-236 zamietol žalobu žalobcu H.. A.. O. V. voči žalovanému A.. H. K., ktorému zároveň priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik ujmy a ani príčinnú súvislosť medzi ňou a neoprávneným zásahom žalovaného. Žalobca (tento je

spolu s H.. A.. G. V. C. J. K., konateľom spoločnosti ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. - aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.), sa domáhal, aby sa žalovaný zdržal zásahov do osobnostných práv žalobcu. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný zaslal e-mail na e-mailovú adresu žalobcu dňa 15.08.2018, ktorého obsah vyhodnotil ako hodnotiaci úsudok, t.j. osobný názor žalovaného na adresu žalobcu, ktorý mal nízku publicitu a bol zaslaný úzkemu okruhu osôb, ktoré poznali okolnosti, ktoré predchádzali e-mailu. Vyslovil, že v danej veci neboli naplnené predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do práva na ochranu osobnosti vzhľadom k tomu, že žalovaný nepokračuje v žiadnom ďalšom konaní voči žalobcovi, jeho zásah netrvá, a dospej k záveru, že uloženie povinnosti upustiť, alebo zdržať sa neoprávneného zásahu je nedôvodné. V časti žalobcom požadovaného ospravedlnenia zverejnením ospravedlňujúceho textu v časopise Y.. I neakceptoval navrhovanú formu ospravedlnenia z dôvodu jej neprimeranosti. V časti zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur, ktorý žalobca odôvodnil tak, že ide o 36 % ročného príjmu, ktorý je naviazaný na jeho osobu a za týmto účelom predložil faktúry preukazujúce odmenu za účtovnícke a konzultačné služby poskytované tretím subjektom, súd prvej inštancie ustálil, že žalobca prišiel o časť svojho príjmu, avšak nie v dôsledku konania žalovaného, ale výpoveďou zo zmluvy zo strany SZV, pričom táto skutočnosť zasiahla majetkovú sféru žalobcu, nie nemajetkovú. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/96/2019-273 zo dňa 14.05.2020. Ďalej z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že na Mestskom súde Bratislava IV je vedená vec pod sp. zn. 12Cb/142/2018, v ktorej sa žalobca spoločnosť ÚčtujemeOnline.sk, s.r.o. (aktuálne s obchodným menom EKOR s.r.o.) domáhal voči Slovenskému zväzu včelárov zaplataenia dlžnej sumy titulom neuhradených faktúr za vedenie účtovníctva žalovaného. Súd prvej inštancie v predmetnej veci zatiaľ právoplatne nerozhodol.

14. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného upustenia od neoprávneného zásahu do jeho dobrej povesti a primeraného zadosťučinenia na základe toho, že dňa 20.09.2018 zaregistroval žalobca na webovom sídle žalovaného W..Y..sk dokumenty v časti zápisnice z 10. zasadnutia Y. R. konaného dňa XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, z obsahu ktorých vyplývali nepravdivé informácie v súvislosti s obchodným menom žalobcu a vedením účtovníctva, ako aj v časopise Y. XX/XXXX, v dôsledku čoho bola zo strany žalovaného ukončená spolupráca so spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk. Žalobca zaslal žalovanému výzvu na zastavenie poškodzovania dobrého mena spoločnosti a vykonal pokus o zmier, na ktorý žalovaný nereflektoval. Žalobca žiadal, aby žalovaný upustil od ďalších neoprávnených zásahov do dobrej povesti žalobcu a žiadal, aby žalovaný na úvodnej stránke webového sídla žalovaného W..Y..sk počas jedného roka odo dňa právoplatnosti rozsudku uviedol ospravedlnenie v znení: „Na našej webovej stránke www.vcerari.sk sme v Zápisnici z XX. zasadnutia Y. R. G. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici mylne uviedli, že k 31.7.2018 boli zistené závažné nedostatky pri audite Slovenského zväzu včelárov v súvislosti so spoločnosťou ÚčtujemeOnline.sk. Účtovné služby spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. (IČO: 46 072 861) sme v Slovenskom zväze včelárov nikdy v minulosti nevyužívali a ani v súčasnosti nevyužívame. Týmto sa ospravedľujeme spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. za zverejnenie tejto nepravdivej informácie“. Zároveň žiadal, aby žalovaný odstránil nepravdivú informáciu o spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. z webovej stránky W..Y..sk, a to zo strán č. 1, 2, 5 a 7 Zápisnice z 10. zasadnutia Y. R. B. G. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, zo strany č. 9 Zápisnice z 11. zasadnutia Y. R. G. XX. - XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici ako aj zo všetkých zverejnených zápisníc, či iných dokumentov, ktoré môžu byť zverejňované, a ktoré vznikli po 23.04.2014, v ktorých sa uvádza meno ÚčtujemeOnline, ďalej, aby žalovaný na vlastné náklady v troch (3) číslach mesačníka Y., ktoré vydá po dni právoplatnosti rozsudku uverejnil jednostránkovú inzerciu a ospravedlnil sa žalobcovi v nasledovnom znení: „V čísle č. XX/XXXX časopisu Y.U. sme nepravdivo spájali s našim bývalým účtovníkom meno firmy ÚčtujemeOnline. Týmto opravujeme danú informáciu. Účtovné služby spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. (IČO: 46 072 861) sme v Slovenskom zväze včelárov nikdy v minulosti nevyužívali a ani v súčasnosti nevyužívame. Za uverejnenie tejto nepravdivej informácie sa spoločnosti ÚčtujemeOnline s.r.o. ospravedľujeme.“ Žalobca zároveň požiadal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby žalobcu, nemajetkovú ujmu v celkovej sume 18.000,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalobcu a dospel k záveru, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranami) vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je dôvodom odvolania, môže spočívať v tom, že súd vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu alebo, že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

18. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

19. Podľa čl. 26 ods. 1, ods. 2 a 4 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

20. Sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové sudy. K veciam verejným nepochybne patrí činnosť orgánov verejnej moci, vrátane rozhodovacej činnosti súdov, ako aj činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Sloboda prejavu však nie je bezbrehá; ústavou zaručené právo vyjadrovať svoje názory je obsahovo obmedzené právami iných, najmä čl. 19 Ústavy SR. Pri kolízii oboch ústavou garantovaných práv a aplikácii ustanovenia § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka v súvislosti s uplatňovaním ochrany dobrej povesti právnickej osoby, je povinnosťou súdu vždy interpretovať jednotlivé zákonné ustanovenia z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavou garantovaných práv a slobôd. Pri strete slobody prejavu s právom na ochranu dobrej povesti právnickej osoby je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Teória a súdna prax preto rozlišuje medzi skutkovými tvrdeniami, u ktorých možno zisťovať ich pravdivosť a hodnotovými úsudkami, kde tá možnosť je podstatne obmedzená (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009 sp. zn. II. ÚS 152/08-52).

21. K porušeniu práva na ochranu dobrej povesti môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej povahy (znevažujúcej, diskreditačnej či zneuctujúcej). Pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade treba odlišiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Porušenie práva na ochranu dobrej povesti môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú spôsobilé privodiť ujmu na dobrej povesti dotknutého subjektu a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového vyznenia s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť

je teda overiteľná. Z hľadiska ich pravdivosti nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). Ochrana dobrej povesti právnickej osoby je ochranou osobnosti právnickej osoby. Chráni pred neoprávnenými zásahmi do povedomia verejnosti o právnickej osobe. Konkrétne konanie právnickej či fyzickej osoby, ktoré v očiach jej zmluvných partnerov alebo verejnosti spochybňuje jej dôveryhodnosť (nepĺnenie zmluvných či zákonných povinností), sa však prejaví pri postihovaní vyjadrení, ktoré môžu predstavovať zásah do jej dobrej povesti. Vždy je preto nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, resp. dobrej povesti, a to v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Zároveň je nutné, aby príslušný zásah bezprostredne súvisel s porušením chráneného práva, t.j. aby tu existovala príčinná súvislosť medzi nimi, pričom musí ísť o zásah neoprávnený. K takému zásahu dochádza iba vtedy, ak tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitou prípustnou intenzitou takú mieru, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Do práva na ochranu proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka (podobne ako do osobnostných práv fyzických osôb podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter. To znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 211/08 z 18. septembra 2008). Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Pri strete práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu treba zohľadniť všetky rozhodujúce konkrétne okolnosti daného prípadu lebo sloboda prejavu predstavuje jeden z najdôležitejších princípov demokratickej spoločnosti, a preto sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky priaznivo prijímané či považované za neškodné alebo za bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré zraňujú, šokujú alebo znepokojujú a aj nadnesené a zveličujúce názory a že fyzické i právnické osoby majú v rámci slobody prejavu právo verejne (teda aj tlačou) vyslovovať svoje názory na hospodárenie obchodnej spoločnosti. Hodnotiaci úsudok a tvrdenie skutočnosti sa zásadným spôsobom líšia, lebo kým existencia skutočnosti môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich úsudkov nie je dokázateľná, čo ale neznamená, že sú v rámci konania o ochranu dobrej povesti celkom nenapadnuteľné.

22. V danom prípade k tvrdenému zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť v žalobe označenými výroky žalovaného na adresu žalobcu, uvedenými na úvodnej stránke webového sídla žalovaného W..Y.sk a v troch číslach časopisu Včelár, že ním poskytované účtovnícke služby sú neprofesionálne, pochybnej kvality, ktoré ohrozuje dobrú povesť žalobcu medzi jeho existujúcimi, ale aj potenciálnymi klientmi. Medzi stranami sporu nebol sporný obsah zistení nedostatkov pri audite žalovaného uverejnený na webovej stránke www.vcelari.sk a v mesačníku Včelár, sporným bolo, či uverejnením takýchto zistení došlo k zásahu do dobrej povesti žalobcu. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď nárok žalobcu posudzoval v zmysle § 19b ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka.

23. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia, je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). Porušenie práva na česť, resp. dobrú povesť, môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti, resp. dobrej povesti dotknutého subjektu, v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo.

24. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to

na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, to znamená, či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie či zneuctenie danej osoby. Treba teda rozlišovať medzi kritikou prípustnou (oprávnenou) a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na česť (dobrú povesť). Ak má byť kritika prípustná, musí byť vecná, konkrétna a primeraná (zodpovedajúca) čo do obsahu, formy a miesta. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností (podkladov) ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky dovodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta (použitými výrazmi, formuláciami, spojeniami) znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa).

25. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že sa jednalo o objektívne zistené skutočnosti, t.j. nedostatky zistené pri výkone kontroly a auditu vrátane opatrení na ich odstránenie zverejnené na vyššie uvedených platformách, ktoré mali podklad v správe o audite.

26. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 C.s.p. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu.

27. V danom spore, keďže zásah spočíval v skutkových tvrdeniach, žalovaný ako pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (občianskoprávnej) sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napr. § 192, § 193 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky

procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na

ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie rozsiahlym dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálezh súdu. Okolnosti namietané žalobcami v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami a ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. Právne závery súdu prvej inštancie zodpovedajú skutkovým zisteniam vyplývajúcim z vykonaného dokazovania.

28. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že informácie uverejnené žalovaným na webovej stránke www.vcelari.sk <<http://www.vcelari.sk>> a v časopise Včelár obsahujú nepravdivé závery z auditu žalovaného, a ktoré by zasahovali do dobrej povesti žalobcu, resp. by boli takej intenzity spôsobilej vyvolať zásadný zásah do jeho dobrej povesti, ktorá by mala za následok stratu súčasných, resp. potenciálnych klientov žalobcu. V danom prípade sa skutkové tvrdenia opierajú o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorej pravdivosť tvrdenia je overiteľná. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaný akýmkoľvek spôsobom zasiahol do dobrej povesti žalobcu, a preto aj správne ustálil, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre priznanie primeraného zadosťučinenia žalobcovi. Odvolací súd poznamenáva, že nevyhnutnou podmienkou pre priznanie peňažného zadosťučinenia súdom je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nejaví s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúce, teda že ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho primeraného zadosťučinenia primerane zmierniť. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dobrej povesti právnickej osoby. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nenastali podmienky pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi v dôsledku zverejnenia vyššie uvedených informácií žalovaným. Námietku žalobcu, ktorý poukazoval na to, že spoločnosť EKOR s.r.o. podala sťažnosť a žiadosť o preskúmanie audítorskej správy na Slovenskú komoru audítorov, odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú.

29. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonom zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

30. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a nespôsobile privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám musí dať odpoveď na podstatné otázky a skutočnosti, čím sa súd prvej inštancie aj riadil, a ako už bolo uvedené vyššie, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, keď sa vysporiadal s tvrdeniami oboch sporových strán, ktoré prezentovali v rámci argumentácie v spore.

31. S poukazom na vyššie uvedené nepovažoval odvolací súd námietky žalobcu za opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).